

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

21 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor, inculpat și avocatul său Lazari Constantin prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017 și a sentinței Judecătoriai Hîncești din 09 noiembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Zotea Anatolii Xxxxx, născut la xxxxxxxxxxxxxxxx, originar și domiciliat r-l Xxxxxxx s. Xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 11.06.2015-09.11.2016
2. instanța de apel: 06.12.2016-25.01.2017
3. instanța de recurs: 15.05.2017 - 21.06.2017

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriai Hîncești din 09 noiembrie 2016, Zotea Anatolii Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare;
- în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare;

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilit pedeapsă definitivă de 4 ani și 3 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune 3 ani.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Mircos D. și s-a încasat de la inculpatul, Zotea A., în beneficiul lui Mircos D., suma prejudiciului material în mărime de 80 lei și prejudiciul moral în mărime de 5.000 lei.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Mircos V. și s-a încasat de la inculpatul, Zotea A., în beneficiul lui Mircos V., suma prejudiciului material în mărime de 2.926 lei, prejudiciul moral în mărime de 60.000 lei și cheltuieli ce țin de asistență juridică în sumă de 1.000 lei, cheltuieli pentru transport 1.000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că inculpatul Zotea A. la data de 11 mai 2015, în jurul orei 04:00, în satul Mingir, r-nul Hîncești, în stradă, împreună cu o altă

persoană nestabilă de organul de urmărire penală, fiind în stare de ebrietate alcoolică, din intenții huliganice, fără motiv, încălcând grosolan ordinea publică, cu obrăznicie deosebită, urmărind manifestarea bravurii și forței grosolane, intenționat i-a aplicat lui Mircos D. multiple lovituri peste diferite regiuni ale corpului cu o rangă metalică și cu un pumnal, folosite în calitate de obiecte adaptate pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății persoanei, cauzându-i lui Mircos D., conform raportului de expertiză medico-legală nr. 159 D din 20 mai 2015, vătămări corporale neînsemnate care generează dereglarea sănătății mai mult de 6 zile.

Tot el, la 11 mai 2015, în jurul orei 04:00, în satul Mingir, r-nul Hîncești, în stradă, acționând în mod intenționat și având drept scop provocarea leziunilor corporale, în baza relațiilor reciproc ostile, i-a aplicat lui Mircos V. o lovitură cu o rangă metalică, folosită în calitate de obiect pentru vătămarea integrității corporale a persoanei, în regiunea feței, cauzându-i ultimei, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 158 D din 20.05.2015 vătămări corporale medii, care duc la dereglarea sănătății mai mult de 21 zile ori de lungă durată.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului, Zotea A., au fost calificate *de drept* în baza art. 287 alin. (3) Cod penal și anume – *huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșit de mai multe persoane, cu aplicarea altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale; precum și art. 152 alin. (1) Cod penal, adică, vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de o treime din capacitatea de muncă.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1. Procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Zotea A. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 ani închisoare, în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar în conformitate cu art. 84 Cod penal, a-i stabili pedeapsă definitivă de 6 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat, că:

- prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal și nu a luat în considerație caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise;

- prima instanță incorect a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, deoarece inculpatul nu a recunoscut vina, nu s-a căit sincer, nu a recuperat prejudiciile cauzate prin infracțiune inculpaților.

3.2. Inculpatul și avocatul acestuia, prin care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Zotea A. să fie achitat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) și 287 alin. (3) Cod penal, deoarece din probele cercetate nu a fost

confirmată vinovăția acestuia.

În motivarea apelului a invocat, că:

- concluziile privind vinovăția inculpatului sunt bazate pe presupuneri;
- rapoartele de expertiză medico-legale nr. 158/D și 159/D din 20 mai 2015 urmează a fi declarate nule;

- în ședințele de judecată, prin probele prezentate, s-a demonstrat veridicitatea, obiectivitatea versiunii inculpatului, precum că el era într-o stare gravă a sănătății și el nu se putea deplasa la domiciliul soților Mircos, pentru a le cauza leziuni corporale.

3.3. Părțile vătămate Mircos V. și Mircos D., care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai aspră fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea apelurilor au invocat, că:

- inculpatul nu a conștientizat ceea ce a făcut, el nu s-a căit de cele săvârșite și nu regretă despre cele întâmplate;

- instanța de judecată nu a luat în considerație criteriile de individualizare a pedepsei stabilite inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, au fost respinse apelurile declarate de către procuror, avocatul Lazari C. în numele inculpatului și de către partea vătămată, Mircos V., ca nefondate. Apelul declarat de către partea vătămată, Mircos D., a fost admis parțial, casată sentința, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, în partea admiterii acțiunii civile și pronunțată în această parte o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care:

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Mircos D. și s-a încasat de la inculpatul, Zotea A., în beneficiul lui Mircos D. suma prejudiciului moral în mărime de 20.000 lei.

În rest, sentința a fost menținută fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel în urma verificării suplimentare a probelor, a constatat, că a fost confirmată pe deplin vinovăția inculpatului, Zotea A., în săvârșirea infracțiunilor prevăzută de art. 152 alin. (1) și 287 alin. (3) Cod penal.

Instanța de apel a conchis, că vina inculpatului se confirmă prin declarațiile părților vătămate Mircos V. și Mircos D., a martorilor Mircos M., Cireș V., Mîță S., Varaniță A., Iaconi I., Didilică V., Cireș M., Zotea M., Movilă D. și prin materialele cauzei, care sînt pertinente, concludente, utile și veridice, ce coroborează între ele și cu cele menționate supra, indicînd la faptul că acțiunile inculpatului corect au fost încadrat juridic, și anume: plîngerea depusă de către Mircos V. și Mircos D. la data de 12 mai 2015 (f.d. 6 v. 1); informații telefonice (f.d. 7-8 v. 1); procesul-verbal de cercetare la fața locului din data de 12 mai 2015 (f.d. 11-12 v. 1); rapoartele de expertiză medico-legale nr. 158/D și 159/D din 20 mai 2015 (f.d. 21-22, 24 v. 1) procesele-verbale de confruntare din 02 iunie 2015 (f.d. 55-57 v. 1).

Totodată, instanța de apel, a respins argumentele invocate de către partea apărării, în acțiunile întreprinse de către inculpat se întrunesc cu certitudine elementele infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) și 287 alin. (3) Cod penal, astfel, s-a constatat, că inculpatul acționând împreună cu o altă persoană nestabilă de către organul de urmărire penală, din intenții huliganice, fără motiv, încălcând grosolan ordinea publică, cu obrăznicie deosebită, urmărind manifestarea bravurii și forței grosolane, intenționat i-a aplicat lui Mircos D. multiple lovituri peste diferite regiuni ale corpului, cu o rangă metalică și cu un pumnal, folosite în calitate de obiecte adaptate pentru vătămarea integrității corporale și a sănătății persoanei, precum și i-a aplicat lui Mircos V. o lovitură cu ranga metalică, folosită în calitate de obiect pentru vătămarea integrității corporale a persoanei în regiunea feței, acțiuni ce se includ în componențele de infracțiune imputate.

Instanța de apel a menționat, că sunt neîntemeiate și argumentele apărării privind respingerea probelor și declararea nulității lor, or, faptul, că inculpatul nu a făcut cunoștință cu procesele-verbale privind dispunerea expertizei sau rapoartele de expertiză, nu constituie temei de declarare a nulității rapoartelor de expertize respective, care nu au fost contestate după modul stabilit.

Prin urmare, instanța de apel a menționat, că la individualizarea pedepsei prima instanță a luat în considerație prevederile art. 61, 75 Cod penal, potrivit cărora persoanelor recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale, luându-se în considerație și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal. Astfel, pedeapsa stabilită inculpatului, de 4 ani și 3 luni închisoare pentru infracțiunea săvârșită, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de 3 ani, îi va da posibilitate reală inculpatului să dovedească corectarea prin comportament adecvat și exemplar, fără a săvârși o nouă infracțiune, fiind o pedeapsă echitabilă și legală.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, Mircos D., instanța de apel a menționat, că suma de 5.000 lei încasată de către prima instanță, cu titlu de prejudiciu moral nu este suficientă și în măsură să acopere suferințele cauzate părții vătămate Mircos D., prin comiterea infracțiunii, deoarece acestuia cu certitudine i-au fost cauzate suferințe morale, prin faptul că a fost atacat și lovit împreună cu soția sa, în fața casei mamei sale, considerente pentru care instanța de apel, a admis parțial acțiunea civilă înaintată, și a încasat din contul inculpatului în beneficiul lui Mircos D. suma de 20.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, această sumă fiind una rezonabilă și echitabilă, în măsură să acopere prejudiciul moral cauzat prin comiterea infracțiunii.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1. Procuror, prin care solicită casarea parțială a acesteia în partea stabilirii pedepsei inculpatului, cu excluderea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

În motivarea recursului, recurentul invocă argumente similare cu cele invocate în apel.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6.2. Inculpatul și avocatul acestuia, care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Zotea A. să fie achitat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) și 287 alin. (3) Cod penal, cu respingerea acțiunilor civile înaintate de către părțile vătămate Mircos V. și Mircos D.

În motivarea recursului, invocă argumente identice cu cele invocate în cererea de apel.

În drept, recurenții își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, părțile vătămate, au depus referință privind opinia lor asupra recursului declarat de către inculpat și avocatul Lazari C. prin care au solicitat respingerea acestuia și admiterea recursului declarat de către procuror.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

8.1. Referitor la recursul ordinar declarat de procuror.

Autorul își întemeiază recursul său în baza pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și apel în cazurile când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

În viziunea Colegiului, acest temei pentru recurs invocat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolelor imputate acestuia.

Deci, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Conform principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale, în coraport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana

celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de recurs reține, că inculpatul a fost condamnat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) și 287 alin. (3) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal menționează că sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsă cu munca neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore sau cu închisoare până la 5 ani, iar conform art. 16 alin. (3) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune mai puțin gravă, infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, prevede pedeapsă cu u închisoare de la 3 până la 7 ani, iar conform art. 16 alin. (4) Cod penal, aceasta se clasifică ca infracțiune gravă.

Respectiv, în aceste împrejurări instanța de apel era obligată de a-i aplica prevederile art. 84 Cod penal, pentru a-i stabili pedeapsa definitivă, norme legale ce, în prezenta speță, au și fost aplicate de către prima instanță, soluție menținută de instanța de apel, stabilind corect inculpatului pedeapsă definitivă de 4 ani și 3 luni închisoare cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, prin care a suspendat condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de 3 ani.

În prezenta cauză penală nu au fost stabilite circumstanțe atenuante sau agravante.

Astfel, argumentul recurentului, precum că în privința inculpatului urma a fi aplicată o pedeapsă cu executare, Colegiul îl consideră neîntemeiat, deoarece instanțele de fond just au ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, una fiind mai puțin gravă și alta gravă, de personalitatea inculpatului, care la evidența medicului narcolog și la medicul psihiatru nu se află, vina în comiterea infracțiunii nu și-a recunoscut-o, nu a reparat prejudiciul material cauzat părților vătămate, inculpatul anterior nu a fost judecat, are la întreținere tatăl neputincios, care are nevoie de îngrijire permanentă, la materialele cauzei penale nu există probe ce ar atesta faptul că o pedeapsă neprivativă de libertate nu ar duce la corectarea inculpatului. Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de recurs consideră, că pedeapsa stabilită în sarcina inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, a fost individualizată corect și în așa fel încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În consecință, Colegiul statuează că, pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În aceste condiții, Colegiul penal, consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

8.2. Referitor la recursul declarat de către inculpat și avocatul Lazari C.

Autorii își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când, *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Din textul recursului declarat se evidențiază, că autorii critică, hotărârea instanței de apel, sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin faptul că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, recurenții manifestându-și dezacordul referitor la probele ce țin de procesele-verbale în care s-a falsificat semnăturile inculpatului, ordonanțele de numire a expertizei medico-legale și rapoartele de expertiză medico-legale nr. 158/D și 159/D din 20 mai 2015, ce urmau a fi declarate nule.

În asemenea condiții, instanța de recurs ține să menționeze, că apelul declarat de către inculpat și avocatul acestuia Lazari C. a fost întemeiat pe aceleași argumente, iar instanța de apel a dat răspunsuri argumentându-și întemeiat soluția.

Astfel, Colegiul penal stabilește, ca fiind întemeiate concluziile instanței de apel referitor la respingerea probelor și declararea nulității lor, deoarece criticile invocate de către aceștia nu constituie temei de declarare a nulității actelor nominalizate supra, **ce nu au fost contestate în modul stabilit de lege.** Prin urmare, potrivit art. 299¹ alin. (1) Cod de procedură penală, *"persoanele indicate la art. 298 alin. (1) pot depune plângere împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor efectuate sau dispuse de procurorul care conduce urmărirea penală sau exercită nemijlocit urmărirea penală ori împotriva acțiunilor, inacțiunilor și actelor care au fost efectuate sau dispuse în baza dispozițiilor date de procurorul respectiv"* alin. (3) al acesteia-și norme prevede, că *"plângerea se adresează, în termen de 15 zile din momentul efectuării acțiunii, inacțiunii sau de când s-a luat cunoștință de act, procurorului ierarhic superior și se depune fie direct la acesta, fie la procurorul care conduce sau exercită nemijlocit urmărirea penală. În cazul în care plângerea a fost depusă la procurorul care conduce sau exercită nemijlocit urmărirea penală, acesta este obligat să o înainteze, în termen de 48 de ore de la primirea ei, procurorului ierarhic superior împreună cu explicațiile sale, atunci când acestea sunt necesare"*, și nu în ultimul rând instanța de recurs urmează să menționeze și alin. (4) al acestei norme, care stipulează, că *"ordonanța prin care procurorul ierarhic superior a soluționat plângerea poate fi contestată la judecătorul de instrucție"*, fapt ignorat de către inculpat și avocatul acestuia.

Mai mult, referitor la falsificarea semnăturii inculpatului în 4 procese-verbale, Colegiul penal apreciază ca fiind întemeiate concluziile instanței de apel referitor la aceste invocări, care a menționat, că **nici la etapa urmăririi penale, nici în instanța de judecată, deși inculpatul a fost asistat doar de un avocat, acesta nu a solicitat efectuarea expertizei prin care să fie confirmate citricele formulate în acest sens, alte probe ce ar demonstra contrariul ne fiind stabilite.**

Așadar, analizând textul deciziei atacate instanța de recurs constată, temeiul invocat de către recurent și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că,

instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția adoptată. Din textul deciziei recurate se constată că instanța de apel, a cercetat toate probele prezentate și le-a apreciat din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora și care în ansamblul lor, au confirmat corectitudinea condamnării inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii imputate. La fel, Colegiul penal constată, că, instanța de apel în hotărârea sa, a făcut o analiză amplă a probelor ce au fost administrate în prezenta cauză, confirmând învinuirea adusă lui Zotea A. în comiterea infracțiunilor imputate. Astfel, toate probele prezentate au primit o apreciere la justa valoare, iar concluziile făcute de instanțele judiciare ierarhic inferioare rezultă din lucrările dosarului și concordă cu situația factologică.

Referitor la pretinsa încălcare invocată de recurenți și prevăzută de pct. 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*, instanța de recurs consideră, că acest temei la fel nu este incident în prezenta cauză.

Sub aspectul situației de *“neîntrunire a elementelor infracțiunii”*, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Din textul recursului rezultă, că aceștia critică hotărârea instanței de apel adoptată invocând că nu a comis fapta imputată, iar probele administrate la caz nu indică direct la săvârșirea de către inculpat a faptei incriminate.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multiaspectual în textul deciziei instanței de apel, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală.

Referitor la componența de infracțiune prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, după semnele calificative incriminate inculpatului, obiectul juridic special îl constituie **ordinea publică**, prin care se înțelege un sistem stabil de relații sociale care asigură ambianța liniștită de conviețuire în societate, de inviolabilitate a persoanei și a ingerinței patrimoniului, precum și activitatea normală a organelor și instituțiilor de stat și publice.

Prin **încălcarea grosolană a ordinii publice**, ce exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, inculpatul a săvârșit acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, reguli ce au fost încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ prin comportament violent față de partea vătămată, Mircos D.

Cât privește semnul calificativ **săvârșită în grup de persoane**, instanța de apel, în prezenta speță just a menționat că din declarațiile părților vătămate, rezultă că la comiterea infracțiunii au participat în calitate ce coautori două persoane, Zotea A. și o altă persoană nestabilită de către organul de urmărire penală.

Totodată, Colegiul penal, menționează, că **aplicarea obiectelor adaptate special pentru vătămarea integrității corporale**, a fost demonstrată prin declarațiile părții vătămate, din care reiese că acesta a folosit un pumnal și o rangă metalică, cu ajutorul cărora a cauzat leziuni corporale părților vătămate, circumstanțe care constituie temei pentru calificarea acțiunilor inculpatului în baza alin. (3) art. 287 Cod penal.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 287 Cod penal, s-a realizat prin acțiune directă, în procesul cărora părții vătămate, Mircos D., i-au fost aplicate lovituri care s-au soldat cu cauzarea intenționată a vătămarilor neînsemnate.

Latura subiectivă a infracțiunii se caracterizează prin vinovăție sub formă de intenție directă, sau inculpatul înțelegea că încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate aplicând violență asupra părții vătămate Mircos D., precum și că acțiunile sale se realizează printr-un cinism sau obraznicie deosebită și dorea săvârșirea acestor acțiuni cu survenirea consecințelor.

În ce privește componența de infracțiuni prevăzută de art. 152 alin. (1) Cod penal, instanța de recurs, menționează, că obiectul juridic special al acestei infracțiuni îl constituie relațiile sociale cu privire la dreptul persoanei la integritate corporală și sănătate.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 152 Cod penal, s-a realizat prin aplicarea loviturilor față de partea vătămată, Mircos V., precum și folosirea obiectelor adaptate în acest scop, în speța dată s-a realizat prin cauzarea vătămării intenționate medii a integrității corporale sau a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151 Cod penal, dar care a fost urmată fie de dereglarea îndelungată a sănătății, fie de o pierdere considerabilă și stabilă a mai puțin de 1/3 din capacitatea de muncă, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 158/D din 20 mai 2015, conform căreia părții vătămate Mircos V. i-au fost cauzate vătămări corporale medii, care duc la dereglarea sănătății mai mult de 21 zile.

În opinia Colegiului, instanța de apel s-a expus asupra tuturor probelor, elucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, pătrunzând în esența problemei de fapt și de drept, cercetând amănunțit aspectele învinuirii înaintate și a apreciat conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă, iar în concluziile sale a motivat admiterea unor probe și respingerea altora conform art. 394 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală. Astfel, instanța de recurs statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind nevinovăția inculpatului, în săvârșirea acțiunilor incriminate lui.

Rezumând cele menționate mai sus, Colegiul apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor este justă și corespunde situației de fapt reținute, în mod corect apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunilor reținute în sarcina lui.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța

de apel în privința inculpatului Zotea A., nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare judiciară, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii atacate, Colegiul penal consideră ca fiind nefondate criticile formulate de către recurenți în recursurile ordinare declarate, din care considerente se impune soluția privind inadmisibilitatea recursurilor ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, Cojocaru Tudor, inculpat și avocatul său Lazari Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Zotea Anatolii Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 12 iulie 2017.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie